

Sygn. akt VU 188/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

8 marca 2019 roku

Sąd Rejonowy w Rybniku, V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Wiesław Jakubiec

Sędziowie/Ławnicy: -/-

Protokolant : starszy protokolant sądowy Izabela Niedobecka-Kępa

po rozpoznaniu 8 marca 2019 roku w Rybniku

na rozprawie

sprawy **G. G.**

przy udziale zainteresowanego ./.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o jednorazowe odszkodowanie w związku z chorobą zawodową

na skutek odwołania **G. G.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 5 lipca 2018 roku

sygn. (...)

o d d a l a o d w o ł a n i e .

Sygn. akt V U 188/18

UZASADNIENIE

Decyzją z 5 lipca 2018 roku, znak (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu G. G. prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu pogorszenia stanu zdrowia będącego następstwem wypadku przy pracy z 19 lutego 1990 roku. W uzasadnieniu podał, iż procentowy uszczerbek na zdrowiu nie uległ pogorszeniu.

W odwołaniu ubezpieczony wniósł o zmianę decyzji poprzez ustalenie uszczerbku na co najmniej 35%.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie i podtrzymał stanowisko wyrażone w decyzji.

Sąd ustalił co następuje:

Ubezpieczony G. G. był zatrudniony w KWK (...). 19 lutego 1990 roku podczas wykonywania pracy poślizgnął się i utracił równowagę, a w następstwie stoczył się po torze na pochylni. Na skutek tego zdarzenia ubezpieczony doznał złamania dwukostkowego lewego podudzia. Zdarzenie została uznane za wypadek przy pracy.

Orzeczeniem z dnia 12.01.1993 r. lekarz orzecznik ZUS ustalił stały uszczerbek na zdrowiu ubezpieczonego w związku z ww. wypadkiem na 20%.

Na skutek złożonego przez ubezpieczonego wniosku, lekarz orzecznik ZUS wydał 6 sierpnia 2009 roku orzeczenie w którym ustalił, że wcześniej stwierdzony u ubezpieczonego uszczerbek na zdrowiu nie uległ pogorszeniu i nadal wynosi 20 %. Z tych względów decyzją z 26 sierpnia 2009 roku, znak (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu jednorazowego odszkodowania z tytułu pogorszenia stanu zdrowia będącego następstwem w/w wypadku przy pracy.

Dnia 22 marca 2017 lekarz orzecznik ZUS, na skutek złożonego wniosku ubezpieczonego, wydał orzeczenie w którym ustalił 25% stałego uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami ww. wypadku. Komisja lekarska ZUS wydała 22 marca 2017 roku orzeczenie w którym podzieliła stanowisko lekarza orzecznika. Decyzją z 29 marca 2017 roku, znak (...), organ rentowy odmówił prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu pogorszenia stanu zdrowia będącego następstwem wypadku przy pracy 19 lutego 1990 roku. Organ wskazał, iż przesłanką dla uznania pogorszenia stanu zdrowia jest to, by procentowy uszczerbek na zdrowiu uległ pogorszeniu o co najmniej 10%, a w przedmiotowej sprawie uległ pogorszeniu jedynie o 5%.

Następnie 17 maja 2018 roku lekarz orzecznik ZUS ponownie ustalił u ubezpieczonego 25% stałego uszczerbku na zdrowiu spowodowanego przedmiotowym wypadkiem przy pracy. Komisja lekarska ZUS wydała 27 czerwca 2018 roku orzeczenie w którym podtrzymała stanowisko wyrażone przez lekarza orzecznika. Decyzją z 5 lipca 2018 roku, znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych w R. odmówił ubezpieczonemu prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu pogorszenia stanu zdrowia będącego następstwem wypadku przy pracy 19 lutego 1990 roku z tego powodu, że pogorszenie nastąpiło jedynie o 5%.

Stan zdrowia ubezpieczonego wskazuje na powstanie u niego 25% stałego uszczerbku na zdrowiu spowodowanego wypadkiem przy pracy z 19 lutego 1990 r. G. G. wskutek wypadku przy pracy doznał złamania dwukostkowego lewego podudzia. Ubezpieczony był przyjęty i leczony zachowawczo w oddziale urazowo-ortopedycznym w postaci unieruchomienia kończyny w opatrunku gipsowym. Po wypisie ubezpieczony był leczony w poradni ortopedycznej. Po dwóch latach od wypadku, z powodu braku zrostu w obrębie kostki bocznej, wykonano plastykę stawu rzekomego kostki bocznej. W następstwie uzyskano zrost w obrębie kostki bocznej. Następnie ubezpieczony okresowo leczył się w poradni ortopedycznej, w której zlecano zabiegi fizykoterapeutyczne. Ponadto, G. G. był wielokrotnie leczony sanatoryjnie z powodu narastających zmian w obrębie lewego stawu skokowego. Aktualnie narasta u ubezpieczonego rozwój zmian zwyrodnieniowych na tle zaburzeń konfiguracji stawu. Ubezpieczony posiada dolegliwości bólowe z zaburzeniami statyki i dynamiki, które to skutkują ograniczeniem ruchomości oraz powodują występowanie utykającego chodu.

Dowód: akta organu rentowego:

- orzeczenia lekarzy orzeczników ZUS z: 6.08.2009r k.6, 22.03.2017r.k.13, 17.05.2018r.k.17,

-orzeczenia komisji lekarskich ZUS z:22.03.2017r. k.15, 27.06.2018r.k.20,

-decyzje ZUS z: 26.08.2009r k. 8., 29.03.2017r k.16., 5.07.2018r.k.21,

- protokół wypadkowy (...) znajdujący się w aktach,

- dokumentacja medyczna znajdująca się w aktach,

- oświadczenie o stanie zdrowia

opinia biegłego z zakresu ortopedii Z. P. k. 15-18

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci ww. dokumentów, które Sąd uznał za wiarygodne, wzajemnie ze sobą korelujące i rzeczowe, a także o opinię biegłego z zakresu ortopedii Z. P., która wraz z dowodami z dokumentów wzajemnie się uzupełniała tworząc wyrazisty obraz całości sprawy.

Sąd zważył co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Między stronami bezsporna była okoliczność, iż w wyniku wypadku przy pracy z 19 lutego 1990 roku ubezpieczony doznał uszczerbku na zdrowiu. Spór w niniejszej sprawie sprowadzał się do kwestii ustalenia, czy uszczerbek na zdrowiu związany z wypadkiem uległ pogorszeniu.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 4 oraz art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. Nr 199, poz. 1673 ze zm.) ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie.

Za stały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu nierokujące poprawy, natomiast za uszczerbek długotrwały – naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu na okres przekraczający 6 miesięcy, mogące ulec poprawie (art. 11 ust. 2 i 3 ustawy).

Przepis art. 12 ust. 2 ustawy stanowi, iż jeżeli wskutek pogorszenia się stanu zdrowia stały lub długotrwały uszczerbek na zdrowiu będący następstwem wypadku przy pracy lub choroby zawodowej, który był podstawą przyznania jednorazowego odszkodowania, ulegnie zwiększeniu co najmniej o 10 punktów procentowych, jednorazowe odszkodowanie zwiększa się o 20% przeciętnego wynagrodzenia za każdy procent uszczerbku na zdrowiu przewyższający procent, według którego ustalone było to odszkodowanie, z zastrzeżeniem art. 55 ust. 2.

Na podstawie załącznika do Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (Dz.U. z 2013 r. poz. 954 j.t.) wysokość stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu ubezpieczonego, u którego stwierdzono ograniczenie ruchomości i zniekształcenia w stawach skokowych(w następstwie wykręcenia, zwichnięcia, złamania kości tworzących staw, zranień, ciał obcych, blizn itp. – w zależności od ich stopnia i dolegliwości ze zniekształcenia, upośledzenie funkcji ruchowej i statycznej stopy wynosi od 15-25% (pozycja 162 b).

Z kolei wysokość stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu ubezpieczonego, u którego stwierdzono ograniczenie ruchomości i zniekształcenia w stawach skokowych(w następstwie wykręcenia, zwichnięcia, złamania kości tworzących staw, zranień, ciał obcych, blizn itp. – w zależności od ich stopnia i dolegliwości powikłane przewlekłym zapaleniem kości i stawu, przetokami, martwicą aseptyczną, zmianami neurologicznymi itp. wynosi od 25-40% (pozycja 162 c)

Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, iż uszczerbek na zdrowiu ubezpieczonego związany z wypadkiem uległ pogorszeniu jedynie o 5 %, zamiast wymaganych przez przepisy ustawy 10%. Ubezpieczony posiada zaburzenia statyki i dynamiki chodu na tle rozwijających się zmian zwyrodnieniowych stawu skokowego. Ustalony przez organ rentowy uszczerbek na zdrowiu ubezpieczonego w wysokości 25% należy zatem uznać za właściwy, bowiem uwzględnia on rzeczywisty stan zdrowia ubezpieczonego. Podkreślić należy, iż przy ustaleniu uszczerbku na zdrowiu ubezpieczonego można jedynie uwzględniać uszczerbek na zdrowiu powstały w następstwie przedmiotowego wypadku przy pracy. Nie są uwzględnione wszelkie dolegliwości (uszczerbek) które odczuwa ubezpieczony ze strony danego

narządu (a które są np. wynikiem uaktywnionej z czasem samoistnej choroby) ale jedynie takie które pozostają w związku z wypadkiem.

Ustalając wysokość uszczerbku na zdrowiu, Sąd w pełni podzielił opinię biegłego sądowego ortopedy Z. P., jako wydaną przez osobę będącą specjalistą w zakresie schorzeń występujących u ubezpieczonego. Żadna ze stron nie kwestionowała wniosków opinii i nie zgłaszała do niej jakichkolwiek zastrzeżeń. Dodatkowo wskazać należy, iż biegły Z. P. zasadnie ustalił wysokość stałego uszczerbku u ubezpieczonego na podstawie pozycji 162b tabeli- pozycja ta była także podstawą dla wydania orzeczenia przez lekarza orzecznika ZUS z 6 sierpnia 2009 roku.

Mając na uwadze powyższe ustalenia faktyczne, działając na podstawie przywołanych przepisów oraz art. 477¹⁴ § 1 kpc Sąd oddalił odwołanie.